

Forslag til Inatsisartut-beslutning om at pålægge Naalakkersuisut til senest EM2011 at ændre Landstingslov nr. 18 af 31. oktober 1996 om fiskeri med senere rettelser, således at fiskerne fritages for at betale gebyr for udstedelse af fiskerilicens med virkning fra 1. januar 2012

(Medlem af Inatsisartut Ruth Heilmann, Siumut)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

1. behandling

Inatsisartut-medlem Ruth Heilmann foreslår, at Naalakkersuisut senest på EM 2011 pålægges at fjerne gebyret for udstedelse af licens til kystnært fiskeri i Grønland. I sin begrundelse anfører forslagsstilleren, at gebyret forlænger sagsbehandlingstiden således, at der går længere tid mellem fremsendelse af ansøgning til Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug og indtil den enkelte fisker modtager sin licens til kystnært fiskeri. Den 5. januar 2011 oplevede forslagsstilleren ifølge eget udsagn, at en række fiskere i Maniitsoq ikke kunne indhandle deres fisk, fordi de ikke havde modtaget deres licens for 2011 endnu.

Med hensyn til den konkrete sag vedrørende fiskerne i Maniitsoq, som har været afskåret fra at indhandle deres fangster som følge af, at de ikke havde fået nye licenser for 2011, kan jeg hertil oplyse, at Departementet i løbet af december 2010 modtog i alt 77 licensansøgninger fra Maniitsoq til kystnært fiskeri efter torsk og hellefisk. Departementet har løbende i takt med modtagelse af ansøgninger udstedt licenser til kystnært fiskeri, og inden den 5. januar 2011 var der udstedt 57 licenser til fiskere i Maniitsoq.

Den 5. januar var der således 20 fiskere, der endnu ikke havde fået svar på deres licensansøgning for 2011, og som derfor ikke kunne indhandle i Maniitsoq. Den 5. januar 2011 valgte Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug imidlertid at forlænge de kystnære licenser til fiskeri efter bl.a. torsk og hellefisk indtil udgangen af januar måned. De fiskere i Maniitsoq, der havde licens i 2010 og som endnu ikke havde modtaget svar på deres ansøgning kunne således indhandle igen fra den 6. januar. Reelt har der været tale om højst tre dage, hvor et begrænset antal fiskere har været afskåret fra at indhandle, da deres ansøgninger fortsat var under behandling i Departementet eller hos kommunen.

For så vidt angår selve forslaget om at fjerne gebyret for udstedelse af licens til kystnært fiskeri, så kan jeg oplyse, at Naalakkersuisut ikke har planer herom.

Indførelsen af brugerbetalingen var begrundet i et ønske om at lade erhvervet bære en del af driftsomkostningerne forbundet med fiskerikontrol. Hovedparten af brugerbetalingen betales ved kvoteafgiften på 60 kr. pr. ton tildelt kvote i det havgående fiskeri. Licensgebyret på 1.500 kr. pr. licens blev indført på baggrund af en vurdering af, at de kystnære fiskere kunne bære dette gebyr som deres bidrag til gennemførelse af kontrolforanstaltninger indenfor fiskeriet. Det skal her bemærkes, at de kystnære fiskeres betaling for licensgebyr i 2010 udgjorde ca. 15 % af de samlede indtægter til Landskassen fra brugerbetalingen. En indtægt, der i 2010 samlet set udgjorde 11,2 mio. kr., hvoraf de ca. 1.6 mio. kr. kom fra de kystnære fiskerier.

Den 1. januar 2010 trådte EU's Rådsforordning (EF) nr. 1005/2008 om forebyggelse af ulovligt fiskeri (IUU forordningen) i kraft. Ordningen har til hensigt at forebygge og afværge import af ulovligt fiskede produkter til EU. Gennemførelse af kravene i forordningen har medført betydelige omkostninger for Grønlands Fiskerilicenskontrol i forbindelse med certificering og godkendelse af fisk til eksport. Med indførelse af brugerbetaling bidrager fiskerisektoren selv til dækningen af merudgifterne ved IUU forordningen. Det skal i denne forbindelse også nævntes, at det i andre lande normalt er fiskerierhvervet selv, der bærer de omkostninger, som er forbundet den såkaldte IUU certificering.

Med opstart af landingskontrollen i Grønland i januar 2011 har Grønlands Fiskerilicenskontrol bl.a. i 2010 ansat tre nye observatører, som skal arbejde indenfor dette nye felt. Når ordningen er fuldt

implementeret, vil landingerne blive verificeret stikprøvevis med rapportering til aftagerne af fangsten, hvilket er med til at sikre en korrekt og fair afregning til fiskerne.

Jeg vil gerne understrege, at kontrolindsatsen i forbindelse med eksport af vore fiskeprodukter bliver et mere og mere krævende indsatsområde. Omverdenen og forbrugerne stiller her dagsordenen med krav om, at det skal kunne dokumenteres, at de fisk, som sælges, er fanget på bæredygtig og lovlig vis.

Sådanne forhold påvirker naturligvis omkostningerne til kontrolopgaver, og ved at indføre brugerbetaling er fiskerne selv med til at finansiere disse udgifter. Udgifter, der i sidste ende afholdes for at varetage fiskernes interesser. Jeg kan i den forbindelse nævne MSC-mærkningen, der er særdeles aktuel i forhold til det grønlandske fiskerierhverv. Som jeg flere gange tidligere har gjort opmærksom på, så er MSC-mærkningen meget vigtig i forhold til at opnå adgang til flere af de væsentlige europæiske eksportmarkeder. MSC-ordningen stiller stigende krav til forvaltningen på fiskeriområdet og til Grønlands Fiskerilicenskontrol, herunder også vedrørende personalemæssige forhold.

På baggrund af det ovenfor anførte skal jeg meddele, at det er Naalakkersuisuts klare opfattelse, at der på nuværende tidspunkt ikke er grundlag for at ophæve gebyrpligten på 1.500 kr. i de kystnære fiskerier. Der er ikke forhold, der tyder på, at de kontrolmæssige tiltag, som gebyret er med til at dække, bliver mindre i de kommende år. Ydermere skal jeg henvise til Skatte og Velfærdskommissionens nye rapport fra marts 2011. Her i anbefales det, at der indføres en ressourcerente for alle fiskerier, således at disse i afgiftsmæssig henseende sidestilles med rejefiskeriet. Derudover anbefales det fra Kommissionen, at en sådan ressourcerente over en årrække kan justeres i opadgående retning.

Overordnet set må fiskerierhvervet således være indstillet på, at det fremover må bære flere omkostninger ikke kun i forbindelse med den øgede kontrol, men også rent samfundsmæssigt. Jeg finder således ingen anledning til, at Naalakkersuisut pålægges at følge det fremlagte forslag. På den baggrund henvises beslutningsforslaget derfor til afslag.